

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om tillæg til bankloven.*

Forslaget går ud på, at midlertidig lov nr. 38 af 3. februar 1950 om tillæg til lov om banker, jfr. lov nr. 499 af 20. december 1950, der udløber med udgangen af indeværende år, skal forblive i kraft indtil udgangen af april måned 1955.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger og de som bilag optrykte erklæringer fra Danmarks Nationalbank og De danske Bankers Fællesrepræsentation, skal jeg give følgende samlede tal om forholdet mellem bankernes egenkapital og deres samlede gælds- og garantiforpligtelser:

Pr. ultimo 1938 udgjorde bankernes samlede egenkapital (aktiekapital + reserver) 492 mill. kr. og de samlede gælds- og garantiforpligtelser 2 880 mill. kr. Egenkapitalen udgjorde således 17,1 pct. af forpligtelserne. Pr. ultimo 1945 var de tilsvarende tal: egenkapitalen 579 mill. kr., samlede gælds- og garantiforpligtelser 7 660 mill. kr., dækningsprocenten 7,5. Pr. ultimo 1952 var tallene: egenkapitalen 838 mill. kr., gælds- og garantiforpligtelserne 7 910 mill. kr., dækningen ca. 10,5 pct., altså en væsentlig forbedring i forhold til 1945.

Jeg er naturligvis rede til i de udvalg, som eventuelt bliver nedsat til at overveje forslaget, nærmere at give sådanne yderligere talmæssige oplysninger, som udvalget måtte ønske, men iøvrigt indeholder jo de årlige beretninger fra banktilsynet — beretningen for 1952 er lige udkommet — udførlige oplysninger såvel om de enkelte banker som om bankvæsenet som en helhed.

Regeringen har været enig med Danmarks Nationalbank og De danske Bankers Fællesrepræsentation i, at det endnu er for tidligt at ophæve de midlertidige lempelser i banklovens krav om forholdet mellem den enkelte banks egenkapital og dens samlede gælds- og garantiforpligtelser, og regeringen har ment, at det i overensstemmelse med

Danmarks Nationalbanks indstilling på nærværende tidspunkt måtte være tilstrækkeligt at foreslå loven forlænget til udgangen af april måned 1955. Jeg vil dog gerne tilføje, at regeringen selvsagt er indstillet på, at den lempelse, der skyldes hensynet til bankernes deltagelse i ordningen med den tvungne opsparing, medmindre enighed om andet opnås, må opretholdes, indtil de tvangsopsparedede beløb er tilbagebetalt.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at indstille forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Dernæst tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om arbejdstageres opfindelser.*

Af bemærkningerne til lovforslaget vil det ses, at der i de sidste to rigsdagssamlinger har været fremsat et tilsvarende lovforslag og i forbindelse hermed et forslag til lov om ændring i lov om patenter. Forslagene fremsættes nu påny i samme skikkelse som i sidste samling. Af praktiske grunde er imidlertid forslaget om ændring af patentloven blevet indarbejdet i forslaget til lov om arbejdstageres opfindelser. Grunden hertil er, at der allerede herfra er fremsat et forslag til lov om ændring af patentloven — et forslag, der tager sigte på forhøjelse af visse afgifter — og at det derfor måske kunne afstedkomme nogen uklarhed, hvis det i forbindelse med lovforslaget angående arbejdstageres opfindelser stående forslag til lov om ændring af patentloven blev fremsat som et selvstændigt forslag. Heller ikke har man anset det for muligt at samle de to ændringsforslag til patentloven i eet forslag, idet det vil være hensigtsmæssigt, at forslaget vedrørende afgifterne gennemføres hurtigt, og idet det næppe kan forventes, at det her fremsatte forslag kan gennemføres på kort tid.

Når forslaget ikke hidtil har kunnet færdigbehandles, tror jeg, at det skyldes, at vi her står overfor en ny lovgivning, som på den ene side af visse kredse ikke er anset for vidtgående nok, og som på den anden side fra andet hold ikke — i hvert